

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 25 мај 2017 09:50

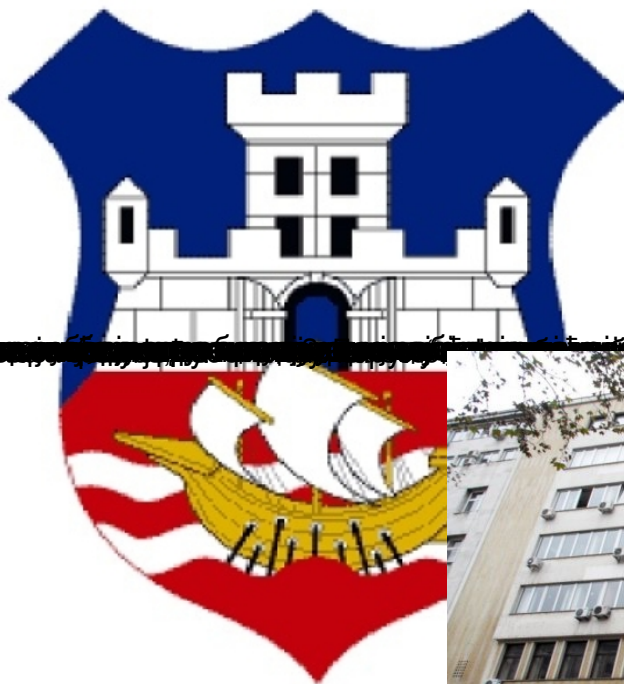
Познати бугарски теоретичар Иван Крастев је у анализи дешавања у земљама Источне Европе које су ушле у тегобни процес економске, социјалне и политичке транзиције уочио изузетно занимљив и данас веома присутан парадокс. Он каже да је у том региону у деведесетим годинама било веома тешко владајућим странкама и коалицијама да добију други мандат након избора, јер су као по правилу губиле власт коју су освајале на првим вишестраначким изборима. Једино је ту Србија изузетак од овог правила. Међутим, “последњих година владе ретко губе изборе чак и ако већина грађана отворено изражава незадовољство начином на који владају”.

Политички живот у Србији и избори који се нижу као на покретној траци непосредно изражавају овај тешко објашњиви феномен и парадокс.

Очигледно да је незадовољство грађана дифузно, распршено и више не представља онај пресудни политички и социјални фактор који може довести до промене власти и пораза владајуће напредне странке и њене збрда-здола сакупљене коалиције. Очигледно да наше постојеће етаблиране странке које припадају опозиционом блоку нису и даље у стању да политички артикулишу постојеће незадовољство грађана и, што је још погубније, оне нису способне, а ни спремне да извуку елементарне поуке из изборних пораза.

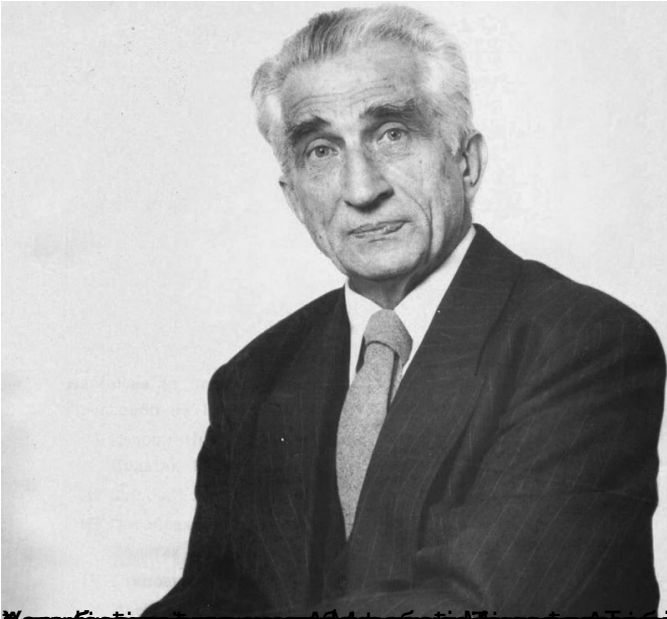
Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 25 мај 2017 09:50

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 25 мај 2017 09:50

Испрва је било неопходно да се у Београду створи једнака атмосфера као у Сарајеву, где је свако имао право да се изјасни и да се изјасни.